Lublin, 26 listopada 1947 r.

LUBELSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 24.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY.

A. Publikacje Wojewody Lubelskiego oraz władz i urzędów podległych

Poz. 166

ZARZĄDZENIE WOJEWODY LUBELSKIEGO

z dnia 14 listopada 1947 r.

o ustaleniu urzędu Woj. Pełnomocnika do Spraw Akcji Siewnej przy Wydziale Roln:ctwa Działu Rolnictwa i R. R. Urzędu Wojewódzkiego.

L. dz. O. Org. II-1052/47.

Na podstawie art. 10 ust. 2 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19. I. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 555 z 1936 r.) zarządzam co następuje:

§ 1

Celem usprawnienia prac likwidacyjnych agend Wojewódzkiego Pełnomocnika do Spraw Akcji Siewnej oraz stopnioweo przejmowania tych agend przez Wydział Rolnictwa Działu Roln. i R. R. Urzędu Wojewódzkiego — ustala się urząd Woj. Pełnomocnika do spraw Akcji Siewnej przy tymże Wydziale.

§ 2

Wykonanie niniejszego zarządzenia porucza się Kierownikowi Działu Rolnictwa i Ref. Rolnych, Naczelnikowi Wydziału Rolnictwa, oraz Woj. Pełnomocnikowi do Akcji Siewnej.

§ 3

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 listopada 1947 r.

Wojewoda
(—) W. Rózga

Poz. 167

OKÓLNIK Nr 17 WOJEWODY LUBELSKIEGO

do Ob. Ob. Starostów Powiatowych na terenie Województwa Lubelskiego oraz Ob. Ob. Prezydentów miast wydzielonych: Lublina, Chełma i Siedlec

w spraw:e wynagrodzenia pracowników w zakładach dla dorosłych.

Nr. Op. III-7/1996/47.

W niektórych zakładach opiekuńczych dla dorosłych (starców, kalek, nieuleczalnie chorych) pracownicy tych zakładów otrzymują wynagrodgzenie za pracę w różnych wysokościach.

Dla ujednostajnienia i uregulowania tej kwestii zarządzam, aż do odwołania co następuje:

1. Kierownik(czka) zakładu opiekuńczego dla dorosłych może otrzymywać wynagrodzenie w gotówce, odpowiadające X-ej grupie uposażenia pracowników państwowych (wraz z dodatkiem wyrównawczym).

2. Magazynier (w większych zakładach) — wg XI-ej gr. uposaż.

3. Kucharka, praczka — wg XII-ej gr. uposaż., a najwyżej wg XI-ej gr. uposaż.

4. Pracownik fizyczny (w większych zakładach) do prac pomocniczych — wg XII-ej gr. uposaż.

Może być również stosowany ryczałt, jednak odpowiadający (w zaokrągleniu) podanym wyżej normom. Wynagrodzenie to może być regulowane wyłącznie z Dz. VIII § 16 budżetu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, o ile oczywiście, zakład nie dysponuje na ten cel innymi środkami (np.: dochód z gospodarstwa, warsztatu itp.)

Powyższe nie dotyczy pracowników zakładów, prowadzonych przez Związki Samorządowe, PKOS-y, gdyż pracownicy zakładów tych instytucji wynagradzani są za pracę przez swe instytucje i ze swych środków.

W zakładach wspólnych (np.: z Kuratorium Okr. Szkolnego), w których przebywa również młodzież ponad lat 18 (np.: Bursa Zw. Międzykomunalnego Op. Społ., Zakład dla dziewcząt itd.) — pracownicy otrzymują wynagrodzenie tylko z tytułu swej pracy w zakresie opieki nad młodzieżą ponad lat 18. Nie może więc być pobierane wynagrodzenie z dwu źródeł.

Nadmieniam również, że sprawa wynagrodzenia dla pracownic w zakładach opieki nad Matką i Dzieckiem (Domy Małych Dzieci, Rejonowe Żłobki Dzienne itp.) uregulowana została zarządzeniem z dnia 22. VIII. 1945 r. Nr. P. O. II-13/45.

Lublin, dnia 17 listopada 1947 r.

Wojewoda
w/z **(—) E. Krak**
Wicewojewoda

Poz. 168

PISMO OKÓLNE WOJEWODY LUBELSKIEGO

do Ob. Ob. Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego

Sprawy budżetowo-gospodarcze — uregulowanie.

L. BB. I. 2892/47.

W dążeniu do należytego uregulowania spraw budżetowo - gospodarczych w poszczególnych starostwach podaję do stosowania co następuje:

Wydział Budżetowo - Gospodarczy pismem L. B. RK. III. 2852/47 z dn. 8 listopada 1947 r. przekazał

na r-ki bieżące starostw zaliczki na wydatki z budżetu Min. Adm. Publ.

Ob. Ob. Starostowie zwrócą uwagę podległym, właściwym pracownikom, że przekazane zaliczki przeznaczone są **na wydatki do końca okresu budżetowego,** tj. **na listopad i grudzień** br. i odpowiednio do tego winna być rozplanowana gospodarka tymi kredytami.

Jeszcze raz zwracam uwagę na racjonalną i oszczędną gospodarkę przekazanymi zaliczkami. Ponadto kładę specjalny nacisk na terminowe wyliczanie się z otrzymywanych zaliczek (§ 23 Przep. Rach. Kas.) Stwierdzono bowiem, że starostwa, mimo kilkakrotnie wystosowywanych pism o przestrzeganiu terminowego wyliczania się z zaliczek — stale wykazują pod tym względem wiele niedomagań. Na kontach niektórych starostw figurują duże sumy w poszczególnych paragrafach jako niewyliczone zaliczki. Stan taki musi ustąpić do końca okresu budż., tj. do końca bieżącego roku.

Powołując się na zarz. L. BB. I 2590/47 z dn. 18. X. 47 (Lub. Dz. Woj. Nr. 20/47, poz 143) należy już teraz obliczyć skrupulatnie wydatki na każdym paragrafie i ewtl. pozostałość przekazać **odwrotnie** na wznowienie kredytów do dyspozycji Urzędu Wojewódzkiego dla umożliwienia racjonalnego rozprowadzenia pozostałości na inne starostwa jeszcze przed końcem okresu budżetowego.

Ob. Ob. Starostowie osobiście dopilnują przestrzegania wytycznych, podanych w niniejszym piśmie oraz pouczą podległych pracowników referatów budż. - gospodarczych o obowąizku dokładnej znajomości i przestrzegania Przepisów Rachunkowo-Kasowych dla władz i urzędów państwowych jak i poszczególnych zarządzeń Urzędu Wojewódzkiego, dot. prowadzenia rachunkowości oraz przechowywania podjętej na drobne wydatki gotówki w podręcznej kasie starostwa, gdyż jak wykazały ostatnie kontrole delegatów Biura Kontroli przy Radzie Państwa zdarzają się na terenie Województwa Lubelskiego w tym względzie niedomagania i usterki.

Lublin, dnia 12 listopada 1947 r.

Wojewoda
(—) W. Rózga

B. Publikacje Władz Naczelnych.

Poz. 169

ZARZĄDZENIE
MINISTERSTWA LEŚNICTWA

w sprawie zredukowania stanu dzików.

Znak V/Łow/442/47.

Wskutek nadmiernego rozmnożenia się dzików, zwierzyna ta wyrządza dotkliwe szkody w płodach rolnych, narażając rolników na utratę znacznej części plonów, a Lasy Państwowe na opłacanie wysokich odszkodowań.

Jedynym skutecznym sposobem zredukowania pogłowia dzików do ilości potrzebnej dla zachowania równowagi biologicznej w lesie, jest zorganizowanie w czasie zimy, w miarę możliwości na śniegu, szeregu polowań tam, gdzie dziki stale przebywają. W polowaniach tych winni wziąć udział myśliwi, posiadający legalnie broń myśliwską.

Polowania te muszą być powtarzane tak długo, dopóki nie zostanie odstrzelona ilość przewidziana przez Dyrekcję Lasów do odstrzału.

W tym celu winne:

1. Wszystkie Dyrekcje L. P. bezzwłocznie nawiązać kontakt z Woj. Radami Łowieckimi P. Z. Ł. proponując przedłożenie do 10 grudnia 1947 r. wykazu grup myśliwskich, które zobowiążą się odstrzelić do końca lutego 1948 roku na terenach do polowania przeznaczonych takiej ilości dzików, by stan ich zredukować zgodnie z planem odstrzału o 50—70%.
2. Dla każdej grupy należy przydzielić jeden lub dwa obwody kategorii IV-a jeszcze niewydzierżawione lub IV-b, a w razie potrzeby również kategorii II (doświadczalne).
3. Koszty polowania pokrywają myśliwi, którzy nie opłacając ani tenuty dzierżawnej, ani nie ponosząc kosztów utrzymania łowiska, ani odszkodowań, płacą za odstrzał według poniższego rozliczenia:
   a) o ile grupa myśliwych poluje wyłącznie na dziki, myśliwi postronni płacą stawki wg cennika Nr. 3 z dn. 24. VII. 1947 r. minus 20% dla każdej kateroii cennika,
   b) o ile myśliwi strzelają i inną zwierzynę, to opłacają za odstrzał dzików według cennika, za inną zaś zwierzynę stawki wg cennika Nr. 3 podwyższonego o 100%.
4. Na terenach doświadczalnych strzelać wolno wyłącznie do dzików.
5. Każdy teren winien być opolowany na dziki kilkakrotnie, zaś strzelanie na tym terenie do zajęcy dozwolone jest tylko jeden raz.
6. Na polowaniach tych obowiązuje zasada, że w pierwszych trzech miotach pierwszy strzał oddany być musi do dzików.
7. Na polowaniach tych rezerwuje się dwa miejsca dla Dyr. L. P. lub Ministerstwa Leśnictwa na warunkach obowiązujących innych myśliwych.
8. Polowania organizują grupy w porozumieniu z nadleśnictwem. Polowanie prowadzi nadleśniczy lub w jego zastępstwie wyznaczony przez niego leśniczy.
9. Na terenach administracyjnych winne nadleśnictwa we własnym zakresie urządzać polowania na dziki z tym, że o ile Dyrekcja stwierdzi, że akcja zredukowania pogłowia dzików nie wyda pożądanych rezultatów, zarządzi już po

15 stycznia 1948 r. opolowywanie tych terenów przez grupy myśliwych postronnych.

10. Dzierżawców obwodów łowieckich należy zawiadomić, że o ile do dnia 15 lutego nie odstrzelą wyznaczonej na bieżący sezon ilości dzików, to zostaną złożone wnioski o zarządzenie z urzędu obławy na dziki.

11. Ze względu na to, że sprawa zredukowania pogłowia dzików jest dziś palącą i dojrzałą do zagadnień o skali państwowej, Dyrekcje mogą w miarę możności przyjść grupom myśliwskim z pomocą i dostarczać mechanicznych środków komunikacji, za zwrotem wszystkich własnych kosztów.

12. Obywatele Dyrektorzy mogą w miarę możności udzielać 1—2 dniowych urlopów okolicznościowych tym urzędnikom Dyrekcji, którzy tworząc kółka łowieckie leśników, mają zamiar przystąpić do akcji zredukowania dzików.

13. Dyrekcje L. P. złożą szczegółowe sprawozdania z postępu redukcji pogłowia dzików za listopad i grudzień 1947 r. do dnia 20 stycznia 1948 r., zaś za styczeń 1948 r. do dnia 20 lutego 1948 r. z podziałem na: a) stan dzików w terenie przed rozpoczęciem sezonu polowań, b) przeznaczone do odstrzału, c) odstrzelono w okresie sprawozdawczym, d) odstrzelono razem.

W końcu Ministerstwo Leśnictwa zwraca się do Ob. Ob. Dyrektorów z apelem, aby w zrozumieniu grożącego nieobliczalnymi skutkami niebezpieczeństwa, jakie spowodować może w płonach rolnych nadmiar dzików, dołożyli wszelkich starań i wpłynęli na podległy im personel, ażeby akcja zredukowania pogłowia dzików, wydała rezultat przewidziany zamierzeniem, w przeciwnym razie Ministerstwo Leśnictwa będzie zmuszone poddać rewizji swoje dotychczasowe stanowisko odnośnie uprzywilejowania funkcjonariuszy L. P., wyrażającego się ulgowymi stawkami za odstrzał zwierzyny.

Warszawa, dnia 23 października 1947 r.

Minister
(—) B. Podedworny

URZĄD WOJEWÓDZKI LUBELSKI
Wydział Administracyjny
L. AA. I-9/3386/47

Lublin, dnia 18 listop. 1947 r.

W sprawie zredukowania stanu dzików.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych oraz Ob. Prezydenta m. Lublina.

Zarządzenie Ministra Rolnictwa z dn. 23. X. br. L. V/Łow/442/47 w sprawie zredukowania stanu dzików, podaje się do wiadomości.

Za Wojewodę
(—) Mgr. J. Koziejowski
Naczelnik Wydziału

Poz. 170

OKÓLNIK Nr 102/47 MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 31 października 1947 r.

w sprawie mocy obowiązującej przepisów ustawodawstwa z zakresu opieki społecznej.

Do Obywateli Wojewodów oraz Prezydentów miast: st. Warszawy i Łodzi.

W numerze 65 Dziennika Ustaw R. P. z dnia 28 października br. pod pozycją 389 został ogłoszony Dekret z dnia 22 października 1947 r. o sprawie mocy obowiązującej niektórych przepisów ustawodawstwa z zakresu opieki społecznej.

Dekret ten realizuje ujednolicenie podstawowych przepisów prawnych w dziedzinie opieki społecznej na obszarze całego Państwa, poprzez uchylenie obowiązującego dotychczas prawa społeczno-opiekuńczego b. państwa pruskiego i b. rzeszy niemieckiej i zastąpienie tego prawa przepisami ustaw polskich na obszarach zachodnich Polski sprzed 1 września 1939 oraz przez wprowadzenie polskiego prawa o opiece społecznej na obszar Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska.

I. Artykuł 1 dekretu stanowi o rozciągnięciu na cały obszar Rzeczypospolitej mocy obowiązującej siedmiu aktów prawodawczych.

Ustawa z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 726) została rozciągnięta wraz ze zmianami wynikającymi z postanowień:

1) § 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29 czerwca 1924 r. w sprawie wykonywania opieki społecznej nad obywatelami polskimi którzy w żadnej gminie nie mają prawa do opieki trwałej oraz ponoszenia wynikających stąd kosztów (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 576), którym uchylono przepis art. 13 ustawy;

2) art. 63 lit. h) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. — prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 808), uchylającego przepis pkt. c) art. 22 ustawy o opiece społecznej co do rejestracji towarzystw i legalizacji ich statutów;

3) art. 119 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976), zmieniającego pierwotne brzmienie art. art. 17 i 18 ustawy z 16 sierpnia 1923 r.

Dekret z 22 października 1947 r. zawiera równocześnie w swym art. 2 uzupełnienia postanowień art. 3 ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej, stanowiąc, że w zakresie zaspakajania niezbędnych potrzeb do życia Opieka Społeczna

obejmuje, poza świadczeniami wymienionymi w rzeczowym art. 3 również zapewnienie opieki lekarskiej. Konsekwencją tego przepisu jest jednolite dla całego Państwa ujęcie ustawowego obowiązku związków samorządowych w tym zakresie.

W związku z tym pozostaje uchylenie mocy obowiązującej ustawy z dnia 29 marca 1926 r. o pokrywaniu kosztów leczenia ubogich w szpitalach publicznych na obszarze b. zaboru rosyjskiego (art. 3 pkt. 5 dekretu).

II. Klauzule terytorialnej mocy obowiązującej aktów ustawodawczych wymienionych w art. 1 dekretu, ograniczające ich stosowanie do określonego obszaru, utraciły z dniem 28 października rb., tj. z dniem wejścia w życie dekretu z 22 października 1947 r., swą moc, a to w związku z postanowieniem zawartym w zdaniu pierwszym art. 1 dekretu.

Tak np. w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiekunach społecznych i o komisjach opieki społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 267) art. 24 postanawia, że obowiązuje ono na całym obszarze Rzeczypospolitej **z wyjątkiem województwa śląskiego:** wobec przepisu art. 1 dekretu z 22 października 1947 r., stanowiącego, że moc obowiązująca tego rozporządzenia rozciąga się na cały obszar Państwa, przytoczona klauzula, ograniczająca terytorialny zakres mocy obowiązującej cytowanego przykładowo rozporządzenia, została uchylona.

III. Zgodnie z ogólną zasadą wykładni prawnej rozciągnięcie na cały obszar Rzeczypospolitej mocy obowiązującej ustaw i rozporządzeń z mocą ustawy pociąga za sobą równoczesne rozciągnięcie mocy obowiązującej rozporządzeń wykonawczych, wydanych na podstawie tych aktów ustawodawczych.

A zatem z dniem 28 października rb. zyskały moc obowiązującą na całym obszarze Państwa następujące rozporządzenia wykonawcze:

1) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 marca 1924 r. w przedmiocie odsyłania osób, potrzebujących opieki, do gmin, w których osoby te mają prawo do opieki trwałej (Dz U. R. P. Nr 31 poz. 318);

2) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 kwietnia 1924 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zwrotu kosztów z tytułu świadczeń na opiekę społeczną, przewidzianych ustawą z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 404);

3) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 25 maja 1929 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Spraw Wewnętrznych o organizacji przytułków, domów pracy dobrowolnej i przymusowej (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 350);

4) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 kwietnia 1929 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie ustanowienia opiekunów społecznych i sposobu wykonywania przez nich obowiązków (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 291);

5) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej z dnia 2 maja 1929 r. o współdziałaniu organów policji państwowej z opiekunami społecznymi (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 356);

6) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 października 1927 r. o kwalifikacjach kierowników zakładów opiekuńczych (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 866), w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 17 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 61);

7) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 października 1927 r. o regulaminach zakładów opiekuńczych (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 867) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozporządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 169);

8) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 25 lutego 1930 r. o rachunkowości i o sprawozdaniach instytucji opiekuńczych (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 210).

Podobnie wszystkie rozporządzenia wykonawcze wydane na podstawie aktów ustawodawczych uchylonych przepisem art. 3 dekretu utraciły z dniem 28 października moc obowiązującą.

IV. Do czasu wydania dla całego obszaru Państwa specjalnych przepisów prawnych o opiece nad kalekami zachowana została ustawa z dnia 6 maja 1920 r. w sprawie publicznej opieki nad kalekami obowiązująca na obszarze górnośląskiej części dawnego, sprzed 1 września 1939 r., województwa śląskiego, na podstawie rozporządzenia Komisji Międzysojuszniczej z 14 kwietnia 1921 r., ogłoszonego w Journal Officiel de Haute Silesie Nr. 19, str. 170.

Utrzymana została także moc obowiązująca rozporządzeń wykonawczych do tej ustawy (art. 4 ust. 1 dekretu).

Proszę Obywateli Wojewodów (prezydentów) o wydanie zarządzeń zapewniających natychmiastowe stosowanie obowiązujących obecnie przepisów o opiece społecznej z uwzględnieniem wytycznych zawartych w niniejszym okólniku.

Minister
(—) K. Rusinek

URZĄD WOJEWÓDZKI LUBELSKI
Wydział Opieki Społecznej
Nr. Op. I-0/ /47

Lublin, dnia 18 listop. 1947 r.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych na terenie Województwa Lubelskiego, oraz Ob. Ob. Prezydentów miast wydzielonych: Lublina, Chełma i Siedlec.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości i stosowania powyższy okólnik Ob. Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 31 października 1947 r. Nr. 102/47 w sprawie mocy obowiązującej przepisów ustawodawczych w zakresie opieki społecznej.

Jednocześnie Urząd Wojewódzki prosi Ob. Starostę (Ob. Prezydenta) o wydanie dalszych zarządzeń, zapewniających natychmiastowe stosowanie obowiązujących obecnie przepisów prawnych o opiece społecznej z uwzględnieniem motywów, zawartych w powyższym okólniku.

Zał. 1.

Za Wojewodę
(—) **Cz. Chełmowski**
Naczelnik Wydziału

C. Publikacje Instytucyj podległych Władzom Centralnym.

Poz. 171

OGŁOSZENIE WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI

do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Lublinie

Nr. Rep. A. 63/46.

Na podstawie § 37 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 16/47, poz. 62) Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Lublinie zawiadamia, że na posiedzeniu w dniu 15 grudnia 1947 r. o godz. 9 rano w lokadu Wojewódzkiej Komisij będzie rozpatrywana sprawa przedsiębiorstwa: Tartak „Suszno" we Włodawie, stanowiącego własność Ignacego vel Icka Holcmana, Jankla Holcmana i innych.

Wszystkie zainteresowane osoby i instytucje wzywa się do stawiennictwa na posiedzenie z zaznaczeniem, że niestawiennictwo nie wstrzymuje postępowania.

Lublin, dnia 18 listopada 1947 r.

Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw
(—) **M. Mazur**

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

KOMUNIKAT

o uruchomieniu agencji pocztowo-telekomunikacyjnej Bełz w powiecie Hrubieszów.

Na podstawie zarządzenia Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Lublinie z dnia 17 listopada r. b. Nr. O. Org. 28, z dniem 1 grudnia 1947 r. uruchamia się agencja pocztowo - telekomunikacyjna 3 stopnia BEŁZ, pow. Hrubieszów Woj. Lubelskie.

Agencja połączona będzie z agencją poczt. telek. Waręż 6 razy tygodniowo kursem samochodowym.

Godziny urzędowe od 8 do 15.

Lublin, dnia 22 listopada 1947 r.

Naczelnik Wydziału Ogólnego
(—) **Wł. Borkusiewicz**

OGŁOSZENIA

Unieważnia się kartę rejestracyjną wydaną na nazwisko Żuka Jana zamieszkałego w Konstantynowie pow. Biała Podlaska.

—o—

Unieważnia się dokumenty na nazwisko Marciniuk Franciszek 1) Zaświadczenie Rejestracji wydane przez R. K. U. Siedlce rocznik 1912, 2) Książka wojskowa wydana przez 1-szą Brygadę moździerzy 8 pułku i opinię frontową wydaną z pułku.

—o—

Unieważnia się tymczasowe zaświadczenie tożsamości na nazwisko Goławski Edward wydane przez Zarząd Gminy Łuków dn. 10/12 1946 r. za Nr. 204/338 i zaświadczenie RKU Siedlce, na to samo nazwisko.

—o—

Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną na nazwisko Maksymiuk Stanisław zamieszkały we wsi Borsuki gm. Hołowczyce, pow. Biała Podlaska.

—o—

Gminna Rada Narodowa w Siennicy Różanej zawiadamia, że skradziono pieczęć okrągłą z godłem Państwa w środku dokoła godła napis: Rzeczpospolita Polska Gminna Rada Narodowa.

—o—

Sprostowanie w Nr. 20 Woj. Dzien. zamieszczono pomyłkowo ogłoszenie na nazwisko Stefania Wicińska zamiast Stefania Wińska co niniejszym prostuje się.

Unieważnia się skradzione w pociągu kartę repatriacyjną wydaną w roku 1945 przez Urząd Repatriacyjny we Lwowie oraz kartę rozpoznawczą (kennkartę) wydaną w r. 1944 przez Zarząd Miejski we Lwowie na nazwisko Wińska Stefania.

Cena niniejszego numeru wynosi 40 zł.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki w Lublinie, ul. Spokojna 4, pokój 45.

A — 16211 Pierwsza Drukarnia Państwowa w Lublinie, ul. Zamojska 12, tel. 22-98.